

Spm. nr. S 1784

17) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvem har ansvaret for at kontrollere, at lovgivningen omkring pesticidanvendelse overholdes i grænselandet, og hvilke sanktionsmuligheder eksisterer i dag ved overtrædelse af pesticidlovgivningen?«

Skriftlig begrundelse

Den fjernede kontrol ved grænseovergangene medfører en lang række risici for såvel veterinære forhold som miljøet. Hvis der ikke er en skarp kontrol med den danske lovgivning omkring pesticidanvendelsen i grænselandet, vil lovgivningen hurtigt miste sin betydning på grund af omgælsmuligheder.

Spørgeren ønsker at få klarlagt, hvorledes denne kontrol foregår, og om ministeren overvejer nye tiltag, herunder hvorledes den i Landsbladet af 22. marts 1996 skitserede trafik kan forebygges, og hvilke sanktionsmuligheder myndighederne i dag har over for de involverede parter.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I mit forrige svar har jeg redegjort for, hvilke myndigheder der er involveret i kontrollen med pesticidanvendelsen, og med hensyn til sanktionsmulighederne kan jeg oplyse, at de nuværende strafferammer – men jeg er parat til at diskutere, om de skal skærpes – for overtrædelse af kemikalieloven er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vil det sige, at det er en parallelisering til det, der i dag gælder for afgiften?

Jeg kan huske, at en af de ting, vi diskuterede meget indgående, da vi lavede pesticidloven, var mulighederne for grænsehandel, hvis afgiften blev for høj herhjemme. Men vil det sige, at det, ministeren går efter nu, er, at miljøstraffen kommer op på samme niveau som afgiftsstraffen, altså op til 2 års fængsel?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ja, det, jeg lægger op til, er, at folk, der gør den slags ting, skal være klar over, at det er alvor – ikke først og fremmest på grund af angst for sanktionerne, men fordi det enkelte menneske

må føle et ansvar for det samfund og det miljø, den enkelte lever i.

Men jeg tror, det vigtigste er oplysning, tilsyn, kontrol og samarbejde med den lokale befolkning og foreninger, organisationer osv. om, at hvis nogle bliver opmærksomme på et misforhold, skal de med det samme melde det til myndighederne.

Her drejer det sig jo ikke om at stikke naboen eller noget i den retning; her drejer det sig om at beskytte en fælles grundvandsressource. Så ikke blot gennem oplysning, bevidsthed og ansvarliggørelse, men også gennem tilsyn og straf skal vi have det her problem løst.

Den danske regering er i overensstemmelse med den danske befolkning, når den siger: Vi vil ikke have det her, vi vil ikke have det!

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens klare tilsagn om, at det skal stoppes, og at der vil blive gjort alt, hvad der kan gøres.

Så vil jeg til sidst spørge: Hvem er det, der har ansvaret for at kontrollere det? For det er jo både et afgiftsspørgsmål og egentlig også et spørgsmål om overtrædelse af miljølovgivningen. Hvem mener ministeren har det endelige ansvar for kontrollen i denne sammenhæng?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er et fælles ansvar, der påhviler mange myndigheder – som jeg har nævnt det i mit svar før – hvilket gør, at både Miljø- og Energiministeriet, Justitsministeriet, Skatteministeriet og Landbrugsministeriet må samarbejde om det spørgsmål.

Det egentlige ansvar har borgerne i vores samfund, og vi skal altså gøre, hvad vi kan for at fortælle, hvor alvorligt det her problem er, og finde de syndere, der alligevel går hen og gør det, og sikre, at de ikke slipper ustraffet fra at gøre det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Synes miljø- og energiministeren ikke, at det ville være en god idé, at man placerede ansvaret for det ét sted, så det var sikkert, at det blev håndteret og ikke gik tabt i koordineringen: at det f.eks. var Miljø- og Energiministeriet, der havde ansvaret, og at de andre ministerier så udførte deres arbejde i forhold til det?